

bangkokbiznews.com

กรุงเทพธุรกิจ

Young Society

จะเดินทางที่เดาไม่ได้ตลอด สักหัวบ
การณ์ประเพณีการรับน้องที่หลาย
ครั้งรุนแรงเกินกว่าเหตุ โดยในช่วง
เดียวกันนี้ของทุกๆ ปี มักมี弋ราบเนื้อตัวของ
น้องใหม่ปากภูบพื้นที่ข้าวอู่่สมอ และนำมา
สูดขอกาเตียงถึงความจำเป็นว่า ยังสมควรมี
ต่อไปหรือไม่?

แม้จะเดิงกันทุกปี แต่ก็เกิดเรื่องกัน
ได้ทุกปี แฉมยังเป็นเรื่องที่ต้องกลับคืน
ยอมรับกันด้วยว่า การรับน้องเป็นของคุณกับ
ชีวิตในรัมมหาวิทยาลัยอย่างมากที่จะลบล้าง
ไปได้ คำตามที่น่าขบคิดต่อ จึงสมควรจะต้อง
ซึ้งเส้นความหมายสมเสียงมากกว่า อย่างกรณี
ของน้องๆ นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
(มฟล.) ก็เช่นกัน มีกิจกรรมรับน้องสร้างสรรค์
กับงานประเพณี “อุ่มพระชี้นดอย” จัดโดย
องค์การบริหารองค์การนักศึกษา และ ส่วน
พัฒนานักศึกษา เมื่อต้นเดือนเมษายนที่ผ่านมา
โดยเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นต่อเนื่องมาตั้งแต่ปีการ
ศึกษา 2547 และเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมรับ
น้องอย่างสร้างสรรค์ตามนโยบายของ อธิการบดี
รศ.ดร.วันชัย ศิริชัน

ในวันงานเดิมไปด้วยนักศึกษาชั้นปีที่ 1
ทุกคนจะมาร่วมพลังกายพลางใจและพลังใจใน
การเดินเข้าไปบนยอดดอยแม่เงิน ที่ตั้งตระหง่าน
อยู่ด้านหลังมหาวิทยาลัย อันเป็นภาพชินตาของ
นักศึกษาและบุคลากรแม่ฟ้าหลวงทุกคน

จากจุดเริ่มต้นถึงจุดหมายรวมระยะทาง
กว่า 2 กิโลเมตร ว่าจะเป็นเส้นทางที่ไม่ไกล
นักบนพื้นราบ แต่ที่เป็นส่วนทางที่ต้องลัดเลาะ
ขึ้นสูยอดเขา มีทั้งชั้นเมืองทั่วลง ทั้งชั้นทั่วคงเดี้ยว
ซึ่งคราวไม่พิตรก็มีสิทธิล้ม ได้ง่ายๆ แต่รู้ว่า “ไม่
ได้ใจร้ายจนเกินไป เพราะได้จัดเตรียมฝ่าย
สวัสดิการประจำจุดอยู่ทุกจุดอย่างมีมาตรฐาน
เป็นลม เป็นแล้ง จะได้ปฐมพยาบาลอย่างท่วง
ทัน หากอาการหักก็มีรถพยาบาลรอรับอยู่ที่
ด้านดอย

วันศุกร์ที่ 24 เมษายน พ.ศ.2558 ปีที่ 28 ฉบับที่ 9710

แต่ที่ผ่านๆ มา อย่างมากก็ได้ใช้บริการ
แค่เอามาเนี่ยแก้วิ่งเวียน และยาทาแพลเล็กๆ
น้อยๆ เท่านั้น

นวัฒน์ นาคอินทร์ หรือ ‘เบียร์’ รุ่นพี่
ชั้นปีที่ 3 ลักษณะนิติศาสตร์ สำนักวิชาคดีศาสตร์
เฉยในฐานะนายกานักศึกษาที่ทำหน้าที่เจ้าภาพ
งานในปีนี้ โดยเล่าว่า รุ่นพี่จะนัดแนะน้องปี 1
ตั้งแต่ช่วงชั้นตรุษ ที่บริเวณลานราชานุสาวรีย์
สมเด็จพระครินทร์ราบรมราชานุฯ และ
เริ่มพิธีทางพระพุทธศาสนาอาถรรพ์ฯ ฯ ฯ
ก่อนที่ฯ น้องๆ จะร่วมทางเข้าดูนพลัง
ไไว้เช้ออกกำลังขา

จากนั้นนักศึกษาแต่ละสำนักวิชาจะเริ่ม^ท
ทยอยเดินออกจากร้านโดยอัญเชิญ “พระพุทธ-

บัญญาประภัสสร” ซึ่งอธิการบดีได้ถวายนามให้
อันแปลว่าพระพุทธรูปซึ่งเป็นแสงสว่างแห่ง^ท
บัญญา ขึ้นเสลี่ยงไปตามเส้นทาง ผ่านหน้า
โรงพยาบาล มฟล., วิหารพระเจ้าล้านทองฯ และ
เดินเข้ามาที่มีต้นไม้เขียวชื่อตอลอดสองข้างทาง

นวัฒน์เล่าว่า นี่ไม่ใช่แค่ประเพณีเดินขึ้น
ดอยเสี้็จแล้วก็จบ แต่ยังมีความหมายลึกซึ้ง
ซ่อนเอาไว้หลายอย่าง “เป็นงานที่รุ่นพี่ตั้งใจ
ทำเพื่อรุ่นน้อง ถือเป็นการส่งทักษิจกรรม
รับน้องของปีการศึกษานี้ เปิดเทอมหน้าพาก
เข้าจะชั้นมาเป็นรุ่นพี่ปี 2 มาเป็นคนที่ต้องจัด
กิจกรรมเพื่อรุ่นน้องของพากฯ ต่อไป ตลอด
สองข้างทางจะมีซุ้มกิจกรรมของพี่ชั้นปีในจุดพัก
ต่างๆ รวมทั้งพื้นที่ชั้นท่านการ ที่มีทั้งร้องทั่งเด่น
หัวเล่นเกม สร้างความสนุกสนานท่ามกลางอุ่นหัวใจ
และความอ่อนน้อม และนี่คือสัมพันธ์อันอบอุ่น
ระหว่างพี่กับน้องที่จะยืนหนึ่งในวันนี้”

อุ่น WS: ชีวนดอน